

§ 12

Vyjadrenia dotknutých orgánov a účastníkov konania

(1) Dotknutý orgán zašle inšpekcii najneskôr v lehote určenej na vyjadrenie podľa § 11 ods. 4 písm. a) alebo v predĺženej lehote určenej podľa 5 svoje vyjadrenie, ktoré musí obsahovať návrh podmienok povolenia, ktoré uplatňuje v integrovanom povoľovaní.

(2) Dotknutý orgán zmení, doplní, potvrdí alebo vydá nové vyjadrenie, ak došlo k

- a) zmene ustanovení právneho predpisu, podľa ktorých dotknutý orgán vyjadrenie vydal, alebo
- b) podstatnej zmene skutkových okolností, z ktorých dotknutý orgán vychádzal.

(3) Ak je právoplatné rozhodnutie podľa zákona založené na obsahu vyjadrenia dotknutého orgánu, ktoré bolo neskôr zrušené alebo zmenené pre rozpor so zákonom, ide o dôvod na obnovu konania.

(4) Účastníci konania môžu zaslať inšpekcii vyjadrenia v lehote uvedenej v odseku 1.

(5) Na vyjadrenia zaslané po lehote uvedenej v odseku 1 inšpekcia neprihliada. Na túto skutočnosť musí inšpekcia v upovedomení upozorniť účastníkov konania a dotknuté orgány.

Súvisiace ustanovenia zákona č. 39/2013 Z. z.

§§ 3, 9-11, 13, 18, 19, 39

Súvisiace vnútroštátne predpisy

Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov

Zákon č. 137/2010 Z. z. o ovzduší v znení neskorších predpisov

Zákon č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov

Zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Zákon č. 220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

Zákon č. 258/2011 Z. z. o trvalom ukladaní oxidu uhličitého do geologického prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov

KOMENTÁR

Ustanovenie § 12 zákona o IPKZ ustanovuje možnosti, spôsob a termíny pre vyjadrenia dotknutých orgánov v zainteresovanej verejnosti v procese konania o vydanie integrovaného povolenia. Vyjadrenie dotknutých orgánov a vyjadrenie účastníkov konania predstavuje významnú súčasť konania inšpekcie o vydanie alebo zmenu integrovaného povolenia. Dôležitosť vyjadrenia dotknutého orgánu v integrovanom konaní vyplýva z jeho podstaty, pretože v integrovanom konaní, resp. integrovanom povoľovaní inšpekcia ako príslušný správny orgán koordinuje povolenie vykonávania činností v novej prevádzke alebo v existujúcej prevádzke, ktoré by sa inak povoľovali v samostatných konaniach. Integrované povolenie preto v sebe zahŕňa podmienky vykonávania činnosti, ktorý by inak stanovili správne orgány na jednotlivých úsekoch zložiek životného prostredia. Povolenie, ktoré dostane prevádzkovateľ v integrovanom konaní, sa vydáva namiesto rozhodnutí a súhlasov, ktoré sa štandardne vydávajú podľa osobitných predpisov a správne orgány, ktoré sú príslušné na ich vydanie musia mať možnosť aj v integrovanom konaní uplatniť požiadavky, ktoré sa na povoľovanú prevádzku a činnosť v nej vzťahujú podľa osobitných zložkových zákonov.

Vyjadrenie dotknutých orgánov je súčasťou každého integrovaného konania, a to nezávisle od toho, či začalo na návrh prevádzkovateľa alebo z vlastného podnetu inšpekcie. Inšpekcia je povinná v integrovanom konaní zistiť stav vecí ako základ pre riadne a zákonné rozhodnutie. Podkladom pre jej rozhodnutie sú preto aj vyjadrenia dotknutých orgánov, ktoré si v konaní zabezpečuje a čerpá z nich podmienky pre povolenie novej prevádzky alebo pre povolenie zmien v existujúcej prevádzke.

Okruh dotknutých orgánov vymedzuje zákon o IPKZ v § 9 ods. 4. Dotknutý orgán uplatňuje vo svojom vyjadrení podmienky z hľadiska tých zložiek ochrany životného prostredia, ktoré sú podľa osobitných predpisov integrované v konaní, a pri ktorých by inak vykonával svoju pôsobnosť tento dotknutý orgán ako povoľovací správny orgán, a to na úseku:

- ochrany ovzdušia,
- povrchových vôd a podzemných vôd,
- odpadov,
- ochrany poľnohospodárskej pôdy,
- ochrany zdravia ľudí,
- geológie a
- ochrany prírody a krajiny.

K odseku 1

Dotknutým orgánom sa v konaní o vydanie alebo zmenu integrovaného povolenia rozumie ten dotknutý orgán, ktorý vykonáva pôsobnosť štátnej správy na

úseku, resp. vo vzťahu k zložke životného prostredia, ktorá je predmetom integrovaného konania. Podstatnou úlohou inšpekcie v konaní je preto zistiť okruh dotknutých orgánov, aby každý, koho požiadavky, resp. zákonné podmienky sa majú v povolení zohľadniť, mal možnosť ich vo svojom vyjadrení uplatniť.

Inšpekcia je preto povinná písomne upovedomiť každý dotknutý orgán o začatie konania a určiť každému dotknutému orgánu lehotu na vyjadrenie. Zákon o IPKZ vyžaduje, aby táto lehota bola primeraná a v každom prípade nesmie byť kratšia ako 30 dní. Tým sa vytvára pre dotknutý orgán priestor na náležité posúdenie žiadosti prevádzkovateľa z pohľadu svojich kompetencií a na prípravu vyjadrenia, v ktorom uplatní podmienky povolenia z pohľadu ním chránených záujmov.

Lehota pre vyjadrenie dotknutého orgánu je v zákone o IPKZ nastavená tak, aby tento mal čas potrebný pre riadne a náležité posúdenie žiadosti, ale súčasne, aby nedochádzalo k predlžovaniu konania a aby bola inšpekcia schopná riadne a zákonne rozhodnúť v lehotách stanovených v § 19 zákona o IPKZ. Napriek tomu môže nastať situácia, že dotknutý orgán nie je schopný v lehote určenej inšpekciou žiadosť riadne posúdiť, najmä ak ide o žiadosť, ktorá svojím rozsahom a náročnosťou vyžaduje dlhší čas na jej posúdenie a prípravu vyjadrenia. Dotknutý orgán môže požiadať inšpekciu o predĺženie lehoty na vyjadrenie a ak inšpekcia tejto žiadosti vyhovie, upovedomí o tomto predĺžení ostatné dotknuté orgány a ostatných účastníkov konania. Predĺženie lehoty na vyjadrenie súčasne znamená, že sa lehota na vyjadrenie predlžuje všetkým dotknutým orgánom a všetkým účastníkom konania.

Vyjadrenie dotknutého orgánu je v jeho vlastnom záujme, pretože ním si uplatní požiadavky, resp. podmienky povolenia prevádzky, ktoré vyplývajú z právneho predpisu, podľa ktorého vykonáva svoju pôsobnosť. Dotknutý orgán je preto povinný zaslať inšpekcii vyjadrenie v lehote určenej na vyjadrenie alebo požiadať inšpekciu o predĺženie tejto lehoty a následne zaslať svoje vyjadrenie v predĺženej lehote. Podstatnou súčasťou a zmyslom vyjadrenia je naformulovanie podmienok povolenia, ktoré podľa svojho právneho predpisu je potrebné pre prevádzku vyžadovať a ktoré si dotknutý orgán vo svojom vyjadrení uplatňuje.

K odseku 2

Po vydaní vyjadrenia dotknutým orgánom môžu nastať situácie, ktoré musí zákon o IPKZ riešiť a ponúkať pre ne štandardné riešenia. Za takéto situácie možno považovať zmeny, a to právne a tiež skutkové.

Zmena ustanovení právneho predpisu, podľa ktorých dotknutý orgán vyjadrenie vydal znamená takú situáciu, ak dôjde k novelizácii príslušného právneho predpisu, a to tých ustanovení, ktoré boli právnym základom na naformulovanie podmienok, ktoré si dotknutý orgán uplatnil pre vydanie povolenia. Zmena právneho predpisu

môže znamenať zmenu týchto podmienok, resp. požiadaviek ktoré si dotknutý orgán uplatnil. Ak by došlo k zmene príslušného právneho predpisu, táto zmena nemusí mať vplyv na obsah vyjadrenia, pretože sa nemusela týkať tých ustanovení, ktoré boli pre jeho obsah rozhodujúce. V takomto prípade možno vydané vyjadrenie potvrdiť, aby sa predišlo prípadným pochybnostiam.

Podstatná zmena skutkových okolností, z ktorých dotknutý orgán vychádzal, znamená, že sa zmenili tie okolnosti, ktoré boli podstatné pre formulovanie obsahu vyjadrenia a pri zmene ktorých už obsah vydaného vyjadrenia nezodpovedá skutočnosti. Aby bola zachovaná istota prevádzkovateľa, nie každá skutková zmena je rovnako relevantná, ale zákon o IPKZ vyžaduje, aby išlo o zmenu podstatnú, teda o takú, ktorá má skutočný vplyv na povolenie a povoľovaných činnosť v prevádzke.

Ak nastane niektorá z uvedených skutočností, má dotknutý orgán podľa jej charakteru a rozsahu niekoľko možností. Dotknutý orgán vyjadrenie:

- zmení – ak právna alebo faktická zmena opodstatňuje takú úpravu vyjadrenia, že toto ako celok zostáva, ale niektorú jeho časť treba nahradiť inou časťou, resp. iným znením – napr. zmeniť znenie niektorej podmienky,
- doplní – ak sa objaví nová, dovtedy neexistujúca požiadavka, ktorá v povolení nie je a za pôvodného právneho a faktického stavu neexistovala. Doplnenie preto musí nadväzovať na právnu alebo faktickú zmenu, ale nie iba ako doplnenie vyjadrenia z dôvodu napr. opomenutia pri formulovaní pôvodného vyjadrenia,
- potvrdí – ak právna alebo faktická zmena síce nastala, ale nemá vplyv na obsah vyjadrenia,
- vydá nové vyjadrenie – ak je rozsah zmien taký, že ich nemožno vyriešiť len zmenou vyjadrenia a z hľadiska istoty je vhodnejšie vydanie úplne nového vyjadrenia.

K odseku 3

Ustanovenie odseku 3 podčiarkuje význam a dôležitosť vyjadrenia dotknutého orgánu v integrovanom konaní. Zakladá dôvod pre obnovu tohto konania, ktorý je nad rámec štandardných dôvodov obnovy konania podľa správneho poriadku (k tomu pozri tiež komentár k § 39). Inšpekcia pri vydávaní povolenia vychádza z vyjadrenia dotknutého orgánu, ktoré jej bolo týmto orgánom zaslané. Dotknutý orgán vydáva svoje vyjadrenie podľa stavu poznania veci a podľa právneho stavu v čase, keď konanie prebieha a keď k nemu vydáva vyjadrenie. Toto sa však môže zmeniť. Ak nastane skutočnosť, ktorú predpokladá odsek 2, teda ak sa zmení právny predpis, na základe ktorého dotknutý orgán vyjadrenie vydal a táto zmena má vplyv na obsah vyjadrenia alebo ak sa podstatne zmení skutkový stav, dotknutý orgán svoje vyjadrenie zmení, ak je to vzhľadom na jeho obsah a zmeny, ktoré nastali možné, alebo ho úplne zruší. Táto skutočnosť sa musí premietnuť aj vo vzťahu k povoleniu. Ak táto skutočnosť na-

stala po nadobudnutí právoplatnosti povolenia, možno to dosiahnuť práve využitím inštitútu obnovy konania. V novom konaní sa dosiahne, resp. zabezpečí súlad povolenia s požiadavkami, ktoré vyplývajú zo zmeneného právneho alebo skutkového stavu.

K odseku 4

Z hľadiska vyjadrenia je **podľa zákona o IPKZ podstatný rozdiel medzi dotknutými orgánmi a účastníkmi konania**. Ich postavenie je rovnaké v tom, že inšpekcia je povinná zistiť okruh účastníkov konania a písomne ich upovedomiť o začatí konania a určiť im primeranú lehotu na vyjadrenie. Rozdiel je však v tom, že kým dotknutý orgán je povinný sa k žiadosti vyjadriť, účastník konania už takúto povinnosť nemá. Pri účastníkovi konania je na jeho posúdení a rozhodnutí, či možnosť vyjadriť sa využije alebo nie. Nevyjadrenie účastníka konania v určenej lehote nie je prekážkou konania inšpekcie. Účastník konania musí mať v každom prípade zaručené právo sa vyjadriť, ale jeho využitie je v jeho dispozícii.

K odseku 5

Zákon o IPKZ je postavený na kombinácii práva na vyjadrenie (v prípade dotknutého orgánu dokonca na povinnosti), ale súčasne zabezpečuje aj efektívny priebeh správneho konania, ktoré by malo byť ukončené vydaním povolenia v lehote podľa § 19 ods. 3 zákona o IPKZ.

Dotknutý orgán, ale ani účastníci konania, nemôžu svojim prístupom úmyselne alebo z nedbanlivosti predlžovať konanie a oddaľovať vydanie povolenia. Vyjadrenie tiež nemôžu používať ako nástroj na zmarenie vydania povolenia, ak by s jeho vydaním nesúhlasili. V takejto situácii je v prípade dotknutého orgánu práve potrebné z jeho strany vydanie kvalitného vyjadrenia, na základe ktorého by inšpekcia dokázala žiadosť zamietnuť a v prípade účastníka konania je to využívanie opravných prostriedkov. Nemôže však na slúžiť oneskorené vyjadrovanie.

Zákon o IPKZ zabezpečuje priebeh správneho konania vo vzťahu k vyjadreniu účastníkov konania a dotknutých subjektov jasnou úpravou, podľa ktorej sa na vyjadrenia zaslané po lehote, resp. po predĺženej lehote už v konaní neprihliada. Účastník konania musí mať možnosť sa vyjadriť a svoje právo využiť, musí byť upovedomený o tom, že aký dôsledok má oneskorené vyjadrenie, ale využitie jeho práva na vyjadrenie je otázkou jeho zodpovednosti. Aj vo vzťahu k dotknutému orgánu, ktorý v situácii ak nie je schopný v určenej lehote vydať vyjadrenie, má požiadať inšpekciu o predĺženie tejto lehoty a nie zaslať vyjadrenie po lehote. Takéto vyjadrenie nemôže vyvolať účinok, ktorý od neho dotknutý orgán, ale aj inšpekcia, očakávajú a vyžadujú. Aj dotknutý orgán musí byť inšpekciou upovedomený o dôsledku oneskoreného vyjadrenia. Oneskorené konanie účastníka konania či dotknutého orgánu je ich zodpovednosťou a nemôže byť na ťarchu žiadateľa.

§ 13

Riešenie rozporov

(1) Ak dôjde počas konania k protichodným vyjadreniam medzi orgánmi štátnej správy spolupôsobiacimi v konaní, riešia taký rozpor orgány nadriadené týmto orgánom dohodou.

(2) Ak sa vzniknutý rozpor medzi orgánmi štátnej správy nepodarí odstrániť dohodou nadriadených orgánov podľa odseku 1, rozhodne ministerstvo po prerokovaní s príslušnými ústrednými orgánmi štátnej správy.

(3) Ak pripomienky účastníkov konania smerujú proti obsahu záväzného stanoviska, inšpekcia konanie preruší a vyžiada si od dotknutého orgánu stanovisko k pripomienkam. Ak dotknutý orgán stanovisko nezmení, inšpekcia si vyžiada potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska od orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu. Počas prerušenia konania neplynú lehoty na rozhodnutie veci inšpekciou.

(4) Ak odvolanie proti rozhodnutiu smeruje proti obsahu záväzného stanoviska, odvolací orgán konanie preruší a vyžiada si stanovisko k obsahu odvolania od dotknutého orgánu príslušného na vydanie záväzného stanoviska. Odvolanie spolu so stanoviskom dotknutého orgánu k obsahu odvolania predloží správne mu orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu, a vyžiada si od neho potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska. Počas prerušenia konania neplynú lehoty na rozhodnutie o odvolaní.

(5) Inšpekcia na doručenie stanoviska podľa odsekov 1 až 4 určí primeranú lehotu, ktorá nesmie byť kratšia ako 30 dní.

(6) Ak vznikol rozpor v dôsledku záväzného stanoviska vlastníka sietí a zariadení technického vybavenia územia, ktorý je dotknutým orgánom podľa osobitného predpisu,⁴⁷⁾ je na účely riešenia rozporov nadriadeným orgánom ministerstvo, do ktorého pôsobnosti patrí vlastník sietí a zariadení.

⁴⁷⁾ § 140a ods. 1 písm. c) zákona č. 50/1976 Zb. v znení zákona č. 479/2005 Z. z.

Súvisiace ustanovenia zákona č. 39/2013 Z. z.

§§ 3, 9-12, 18, 19, 39

Súvisiace vnútroštátne predpisy

Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov

Zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov

Zákon č. 137/2010 Z. z. o ovzduší v znení neskorších predpisov

Zákon č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov

Zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Zákon č. 220/2004 Z. z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

Zákon č. 258/2011 Z. z. o trvalom ukladaní oxidu uhličitého do geologického prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov

KOMENTÁR

Z podstaty integrovaného povoľovania vyplýva, že predstavuje kumuláciu podmienok a požiadaviek niekoľkých zákonov vzťahujúcich sa na povoľovanú prevádzku, ktoré sú vo výsledku premietnuté do jedného integrovaného povolenia inšpekcie. Potreba zabezpečenia niekoľkých vyjadrení, resp. vyjadrení niekoľkých orgánov štátnej správy spolupôsobiacimi v konaní o vydanie integrovaného povolenia, môže navodiť aj situáciu, že tieto vyjadrenia budú protichodné. Zákon o IPKZ v § 13 obsahuje pravidlá pre zákonné riešenie takejto situácie.

K odseku 1

Ak inšpekcia v integrovanom povoľovacom konaní zistí okruh dotknutých orgánov, písomne ich upovedomí o začatí konania a určí im primeranú lehotu na vyjadrenie, vytvorí tým priestor na naplnenie požiadavky, aby si tieto dotknuté orgány v stanovisku záujmy, ktoré chránia, zastupujú a presadzujú podľa osobitných zložkových zákonov, ktoré sú integrované v konaní inšpekcie.

V ideálnom stave sa tieto dotknuté orgány v určenej lehote vyjadria, tzn. zašlú inšpekcii svoje vyjadrenie, ktoré je jedným z podkladom inšpekcie, z ktorého čerpá aj časť svojho rozhodnutia, ktorá sa týka príslušného konkrétneho zákona a jeho požiadaviek na povoľovanú prevádzku. Takéto vyjadrenia by mali vo svojom súhrne vytvoriť, resp. predstavovať všetky požiadavky a podmienky, ktoré sa podľa všetkých dotknutých zákonov vzťahujú na povoľovanú prevádzku a mali by predstavovať jednotný a vnútorne nerozporný súbor podmienok a požiadaviek.

Vyjadrenie jedného orgánu štátnej správy spolupôsobiacom v konaní by nemalo kolidovať s vyjadrením iného orgánu štátnej správy. Nemal by medzi nimi

byť v podstate konflikt ani pozitívny a ani negatívny. Inak povedané, ich vyjadrenia by nemali smerovať k tej istej veci, resp. nemali by si uplatňovať tie isté záujmy, pretože každý spolupôsobiaci orgán štátnej správy presadzuje a chráni záujmy podľa iného osobitného zákona a najmä, tieto vyjadrenia by si nemali odporovať alebo sa navzájom vylučovať, resp. by vyjadrenie jedného orgánu štátnej správ nemalo znemožňovať uplatnenie podmienok podľa iného osobitného zákona.

Ak vychádzame z rozsahu konaní, ktoré sú integrované podľa § 3 zákona o IPKZ a spojíme to s inštitucionálnou stránkou verejnej správy, tak rozsah orgánov štátnej správy, ktoré spolupôsobia v integrovanom konaní je nižší ako rozsah integrovaných konaní, pretože osobitné zákona, hlavne na úseku ochrany životného prostredia, sú po 1. októbri 2013 reprezentované okresným úradom ako orgánom miestnej štátnej správy so všeobecnou pôsobnosťou.

Napriek tomu nemožno vylúčiť, že nastane situácia, že počas integrovaného konania k protichodným vyjadreniam dotknutých orgánov dôjde. Inšpekcia ako povolujujúci orgán nemôže takýto rozpor vyriešiť sama autoritatívne, ale zákon o IPKZ jej musí poskytnúť postup ako zákonne tento rozpor odstrániť a v konaní rozhodnúť pri rešpektovaní požiadaviek a podmienok vyplývajúcich z osobitných predpisov. Ak dotknuté orgány štátnej správy vydajú protichodné vyjadrenia a inšpekcia nie je oprávnená sama tento rozpor odstrániť, stanovuje zákon o IPKZ, že tento rozpor odstránia orgány nadriadené tým orgánom, ktorých vyjadrenia sú rozporné. To, ktorý je orgán nadriadený, vyplýva zo skutočnosti, ktoré orgány štátnej správy sa svojimi vyjadreniami dostali do rozporu, pretože niektoré sú mimo integrovanej všeobecnej miestnej štátnej správy reprezentovanej okresnými úradmi, napr. úrady verejného zdravotníctva [§ 3 ods. 3 písm. e)].

K odseku 2

Prenesenie riešenia rozporu medzi vyjadreniami dotknutých orgánov štátnej správy na dohodu ich nadriadených orgánov je predpokladom úspešného vyriešenia vzniknutého rozporu. Niekedy to však nemusí zaručiť úspech, pretože presadzovanie partikulárnych záujmov môže byť dôrazné nielen na úrovni prístupnej, ale aj na úrovni nadriadených orgánov. Ak by takéto dôrazné obhajovanie svojich záujmov premietnutých do rozporných vyjadrení nevedlo k dohode, vytvára zákon o IPKZ ďalší postup, ktorý umožní vyriešenie vzniknutej situácie.

Zákon o IPKZ zveruje v takomto prípade rozhodnutie ministerstvu. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky však tiež nerozhoduje arbitrárne, resp. svojvoľne, ale zákon o IPKZ vyžaduje prerokovanie rozpornej otázky s príslušným ústredným orgánom štátnej správy. Toto prerokovanie musí predchádzať rozhodnutiu ministerstva. Zákon o IPKZ nevyžaduje dosiahnutie dohody, ako je to na úrovni

ni nadriadených orgánov štátnej správy. Vyžaduje len prerokovanie. Ak sa a základe prerokovania dosiahne s ostatnými príslušnými ústrednými orgánmi štátnej správy aj dohoda a takéto odstránenie rozporu vo vyjadreniach, je to úplne ideálna situácia. Možno však predpokladať, že ak príslušné orgány štátnej správy vydali rozporné vyjadrenia a nebolo možné ani dosiahnutie dohody na úrovni ich nadriadených orgánov štátnej správy, ide o vážnu vec, ktorá však nemôže byť z hľadiska jej prípadného nevyriešenia na úkor, resp. ujmu žiadateľa. Tento nemôže trpieť len pre neschopnosť štátnych orgánov dohodnúť sa. Preto treba ustanoviť konečný orgán, ktorý môže v rozpornej veci rozhodnúť. Tým je Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky.

Zákon o IPKZ preto vyžaduje „len“ prerokovanie s príslušnými ústrednými orgánmi štátnej správy, ale dosiahnutie dohody potrebné nie je. Prerokovanie však nemožno vynechať.

K odseku 3

Účastníci konania majú právo vyjadriť sa ku každému podkladu integrovaného rozhodnutia. Medzi tieto podklady patria aj záväzné stanoviská dotknutých orgánov. Inšpekcia ako správny orgán je povinná sa vysporiadať s pripomienkami účastníkov konania. Inšpekcia ale nie je príslušná na posudzovanie týchto pripomienok podľa osobitných predpisov, podľa ktorých boli pripomienkované stanoviská vydané.

Kvalifikované stanovisko k pripomienkam účastníkov konania uplatneným k záväzným stanoviskám dotknutých orgánov sú schopné poskytnúť práve tieto orgány. Ak účastník konania uplatní k takémuto stanovisku pripomienky, inšpekcia je povinná konanie prerušiť a vyžiadať si k uplatneným pripomienkam stanovisko od dotknutého orgánu, ktorý je kompetentný na správu na príslušnom úseku štátnej správy. Na čas, potrebný na zaujatie stanoviska dotknutého orgánu k pripomienkam účastníkov konania, inšpekcia konanie preruší a počas tohto prerušenia lehoty na rozhodnutie vo veci neplynú.

Na základe pripomienok účastníkov konania môže dotknutý orgán svoje záväzné stanovisko prehodnotiť a zmeniť ho. Môže však na ňom aj zotrvať. V takomto prípade je potrebná vyššia miera istoty inšpekcie v konaní pri použití záväzného stanoviska, ktoré dotknutý orgán na základe pripomienok účastníkov konania nezmenil. Zákon o IPKZ vyžaduje v takejto situácii, aby si inšpekcia v záujme istoty a riadneho uplatnenia stanoviska dotknutého orgánu, ale aj v záujme riadneho vysporiadania sa s pripomienkou účastníka konania, vyžiadala potvrdenie nezmeneného stanoviska od nadriadeného orgánu toho dotknutého orgánu, ktorý pripomienkované stanovisko vydal a nezmenil ho. Až na základe potvrdenia tohto stanoviska nadriadeným orgánom ho inšpekcia použije. Nadriadený orgán však môže stanovisko zmeniť aj sám. V takom

případe použije inšpekcia zmenené stanovisko. Zmenou stanoviska na úrovni nadriadeného orgánu sa môže vyhovieť pripomienkam účastníkov konania.

K odseku 4

Závazné stanoviská dotknutých orgánov štátnej správy sa premietajú do rozhodnutia inšpekcie. Účastník konania má možnosť nielen pripomienkovať závazné stanovisko v konaní ako podklad pre rozhodnutie inšpekcie, ale aj bez využitia tejto možnosti má plné právo napadnúť rozhodnutie inšpekcie odvolaním. Toto odvolanie môže smerovať aj pro obsahu závazného stanoviska dotknutého orgánu štátnej správy, ktoré je obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí.

Aj v tomto prípade je nevyhnutné, aby odvolací orgán poznal stanovisko dotknutého orgánu k obsahu odvolania. Odvolací orgán nemôže od odvolaní v takomto prípade rozhodnúť bez toho, aby mal stanovisko dotknutého orgánu príslušného na vydanie stanoviska a nemôže odvolanie v časti, v ktorej smeruje proti obsahu závazného stanoviska, vyhodnotiť sám bez tohto stanoviska. Z procesného hľadiska treba odvolacie konanie prerušiť, aby bol vytvorený potrebný časový priestor na vyžiadanie, vypracovanie a doručenie stanoviska k odvolaniu. Zákon o IPKZ súčasne určuje, že počas prerušenia odvolacieho konania neplynie lehota na rozhodnutie o odvolaní.

Mechanizmus v odseku 4 je podobný tomu v odseku 3. Ak totiž dotknutý orgán, ktorý vydal závazné stanovisko, proti obsahu ktorého smeruje odvolanie, na základe vyžiadania odvolacieho orgánu toto svoje závazné stanovisko potvrdí, je pre odvolací orgán potrebná vyššia miera istoty pre jeho rozhodnutie, pretože takéto situácia vedie k zamietnutiu odvolania. Táto vyššia miera istoty odvolacieho orgánu sa dosiahne tým, že tento má povinnosť v prípade potvrdenia závazného stanoviska predložiť odvolanie a stanovisko dotknutého orgánu k odvolaniu nadriadenému orgánu tohto dotknutého orgánu. Nadriadený orgán následne závazné stanovisko potvrdí a odvolací orgán sa pri rozhodovaní o odvolaní bude riadiť týmto potvrdeným závazným stanoviskom. To povedie spravidla k zamietnutiu odvolania. Nadriadený orgán dotknutého orgánu môže však na základe odvolania závazné stanovisko zmeniť a pre rozhodovanie odvolacieho orgánu bude potom smerodajné závazné stanovisko zmenené nadriadeným orgánom dotknutého orgánu.

K odseku 5

Vo všetkých prípadoch, kedy sa podľa § 13 zákona o IPKZ vyžaduje doručenie stanoviska od nadriadeného orgánu štátnej správy k rozporným stanoviskám dotknutých orgánov štátnej správy, od ministerstva v prípade nedohody na úrovni nadriadených orgánov štátnej správy, od dotknutých orgánov v prípade pripomienok účastníkov konania k ich stanovisku alebo v prípade odvolania proti rozhodnutiu,

ktoré smeruje voči obsahu stanoviska, je nevyhnutné určenie lehoty potrebnej na doručenie tohto stanoviska. Táto lehota je v zákone o IPKZ určená tak, že nemôže byť inšpekciou určená kratšia ako 30 dní. Lehota nie kratšia ako 30 dní znamená, že bude vytvorený priestor na náležité posúdenie veci a prípravu potrebného stanoviska, ale súčasne nedôjde k zbytočnému predlžovaniu konania.

K odseku 6

Podkladom pre rozhodnutie inšpekcie nie sú iba záväzné stanoviská orgánov štátnej správy, ale aj záväzné stanoviská vlastníkov sietí – napr. plynárenskej siete, elektrizačnej sústavy, verejných vodovodov a kanalizácií, telekomunikačnej siete, cestnej siete alebo železničnej siete a tiež záväzné vyjadrenia vlastníkov zariadení technického vybavenia územia.

Tieto subjekty vzhľadom na ich charakter, resp. právnu formu nemajú klasický nadriadený orgán, pretože oni sami nie sú orgánmi štátnej správy. Na účely riešenia rozporov, ktoré sa môžu týkať (aj) ich záväzných stanovísk, zákon o IPKZ ustanovuje, že postavenie ich nadriadeného orgánu má niektoré ministerstvo, a to podľa charakteru predmetu činnosti vlastníka sietí alebo vlastníka zariadení technického vybavenia územia. Pôjde teda o to konkrétne ministerstvo, do pôsobnosti ktorého takýto subjekt vzhľadom na svoju činnosť patrí.

§ 14

Vyjadrenia cudzieho dotknutého orgánu

Ak cudzí dotknutý orgán požiada o prerokovanie svojho vyjadrenia k podanej žiadosti, postupuje inšpekcia v súlade s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná. Počas prerokovania žiadosti s cudzím dotknutým orgánom sa lehoty na vydanie povolenia uvedené v § 19 ods. 4 predlžujú na dvojnásobok.

Súvisiace ustanovenia zákona č. 39/2013 Z. z.

§§ 7, 9, 12, 19

KOMENTÁR

Jedným z orgánov, ktorý počas integrovaného konania zasiela svoje stanovisko, vyjadrenie alebo súhlas, je aj **cudzí dotknutý orgán**, a to v prípade, ak je predmetom povolenia prevádzka, ktorá alebo podstatná zmena činnosti v povolenej prevádzke, ktorá má alebo môže mať negatívny vplyv na životné prostredie iného štátu,